

NUMERUL 10 BANI

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 si 15 ALE FIE-CAREI LUNI
si se platesc tot-d'a-una inainte

In Bucuresti la casa Administratiei
Din Judele si Streinatate prin mandate postale
Un an in tara 30 lei; in streinatate 50
Sase luni 15 » » » » 25
Trei luni 8 » » » » 13

Un numar in streinatate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevărul

Sa te feresti Române de cuiu strein in casa

V. Alexandri.

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRATIJA
PASAGIUL BANCII NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACTIJA
PASAGIUL BANCII NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

CONSERVATORII SI LIBERALII

In numarul seii de Dumineca trecută 24 Octombrie, Adevărul a publicat un articol de fond asupra rolului democrației. Se înțelege că aprob pe deplin principiile expuse de colaboratorul nostru.

Eu merg însă mai departe: — Campaniia, ce sîntem datorii a duce neincetat, nu trebuie să cuprindă numai sufragiu universal, dar și toate celelalte puncte esențiale ale revendicărilor democratice și naționale.

Am adaos aci revendicările naționale, căci, pentru mine cauza națională este strins și nedespărțit legată de cauza democratică.

Cât timp naționalitatea noastră este departe de a fi constituită; — cât timp existența neamului nostru va fi așezată pe niște baze atit de șubrede ca cele de astăzi; — cit timp vom fi expuși la atitea primejdii din partea puternicilor vecini cari ne amenință din toate părțile, — nu putem să încetăm un singur moment de a lupta din răspuțeri pentru cauza cea mai mare, cea mai sfîntă: Cauza Românismlui.

Așa dar, cu acest adaos necesar, lectorii Adevărului știu că nu poate exista, în privința programului nostru democratic, nici o deosebire de principii între mine și autorul articolului: — Rolul democrației.

Dar, ca director al acestui ziar, trebuie să declar că este în acest articol un punct important pe care nu-l pot împărtași și asupra căruia o lamurire se impune.

Intreb: — Ce are a face campaniia ce trebuie să ducem pentru realizarea revendicărilor noastre democratice, cu tendințele rău voitoare, cuprinse în acel articol, la adresa partidului național-liberal, care se află astăzi în opoziție? — Și cum se poate pretinde că lupta înverșunată, pe care o susținem în contra regimului ciocoesc — celui mai detestabil pe care țara l-a suferit — ca această luptă — zic — să depindă de chestiunea dacă naționalii-liberalii se vor asocia la propaganda noastră pentru sufragiu universal.

Apoi știut este că programul partidului național-liberal nu cuprinde sufragiu universal, ca o cerință pozitivă și imediată, ci numai ca o aspirație pentru un viitor mai departat. Cum putem dar cere acestui partid un lucru, pe care de mai înainte știm ca nu îl poate acorda fara o schimbare de program? Ce logică este aceasta de a conchide din acest fapt ca noi ar trebui sa ne modificam de acum înainte atitudinea noastră hotarita față cu stăpînirea ciocoiască?

Dar aceasta ar însemna să facem jocul acestui guvern infam, a cărui existență este o rușine pentru țară. — Dacă am apuca pe calea ce pare a ne indica colaboratorul nostru, nu m'ași mira să primesc laude din partea presei reptiliane, laude care ar constitui o insultă pentru mine.

Să cugetam puțin asupra situației de astăzi și să facem în scurt bilanțul societății de exploatare constituită sub firma: — Catargiu-Lahovary-Carp et C-ie.

Conservatorii au debutat la putere, în primăvara anului 1888, cu măcelul țeranilor, dramă singeroasă și teribilă, asupra căreia noi, apărătorii

desmoșteniților, nu trebuie să trecem cu buretele.

Dacă ași face istoricul acestor din urmă cinci ani de demoralizare și de decădere, pe cari națiunea îi va plăti foarte scump, ași trece peste cadrul unui articol de ziar.

Voii reaminti, în treacă numai, unele din măsurile legislative luate de conservatorii pentru a înfige mai adinc ghiarele lor în grumajii țarei:

Legea jandarmeriei, care pune întreaga populație rurală la discreția brutală a puterii administrative;

Legea clerului, care înjosește biserică națională și face din slujbașii ei niște instrumente supuse ale guvernului;

Legea învățămîntului, care pregătește aceeași soartă corpului didactic.

În fine, culmea infamiei, este atitudinea ministerului ciocoesc în chestia Românilor din Transilvania. Acest guvern a dat mâna, cu instrumentele Ungurilor, în contra fraților noștri de peste munți; — acest guvern a favorizat și favorizează toate uneltirile îndreptate în contra partidului național și a comitetului din Sibiu. — Voii cita pentru astăzi numai un singur fapt. În anul trecut 1892, guvernul ciocoilor a dat 150 mii lei Mitropolitului Miron din Sibiu, instrument infam al Ungurilor, și acest nedemn prelat întrebunțează acești bani pentru a-și întreține amrezele — ceea ce este un scandal public în Sibiu — pentru a-și regula dăverile private foarte incurcate, și pentru a combate acțiunea patriotică plină de sacrificii și de abnegație a partidului național.

Prin corupțiune conservatorii voesc a guverna în țară; prin corupțiune ei vor să supue Ungurilor pe frații noștri din Transilvania, pentru a scăpa de o chestie arzătoare care tulbură șederea lor la putere.

Acesta fiind pe scurt bilanțul stăpînirii ciocoesci, să vedem acum ce putem aștepta de la liberali.

Voii examina această chestiune într'un al doilea articol.

Alex. V. Beldimanu.

Fotografii cazone
XVI
Don Colonel Warthiadis

Don Colonel Warthiadis Panaiotis, supranumit pe drept cuvînt asasinul țaranilor, a devenit celebru din vremea răscălelor de la 1888. De atunci și-a asigurat rolul de consilier intim al lui Jack Spintecătorul de la ministerul de Război.

Dacă n'ar fi fost meliatar permanent, locul i-ar fi fost sigur în armata cu schimbul din care face parte Fotoșină și frații Olanții.

Davorește mult, ca și generalul Boulanger, calului său, Alii, care i-a făcut reputația.

În meserie se pricepe, cum m'ași pricepe el la fabricarea vaxului; cu toate astea, în comitetul artileriei discută de toate. Dar e superior!

Lingșitor ca o caracatiță în unt-de-lemn, n'are nici o considerație pentru ofițerii inferiori, cari — la rîndul lor, — îl iubesc ca pe Miha Pădurii.

Ține cu ori-ce preț să scape de actualul inspector al Artileriei, care nu-l tolerează năzblăniile. De aceea caută să ia locul lui August la comandanțierea pușei. Cînd s'ar întâmpla una ca asta, ar dezerta toți ofițerii... cum a dezertat el în gara Pașcani, cînd un țivil i-a tras un pui de bătăe N-ru 1.

În timpul campaniei, bravul artilerist era la Găești. Acolo a primit de la o Dulcinea o scrisoare foarte nostimă: — Vino în București, să mă mut în Roșiori!

Odată intră în cazarmă. Cum îl vede plantonul, comandă drept. Soldatii se scoală. Panaiotis se duce înasă la un pat și i-se pare că un soldat stă culcat. Incepe să urle la el, — inferiorul însă nu se scoală. Ce era? Era... o pereche de pantaloni întinși pe pat!

Semne particulare: sînt mii de oameni pe cari legea îi obligă să zică unei asemenea ființe „trăiți!” Un răcan.

TELEGRAME

PARIS, 26 Octombrie. — D-nii Mille-rand și Basly vor interpela la deschiderea Camerilor în privința atitudinii guvernului cu ocaziunea grevei din Pas-de-Calais.

LENS, 26 Octombrie — Greva s'a sfârșit. Azi se lucrează în întregul basin de cărbuni de pămînt din Pas-de-Calais.

PORTSMOUTH, 26 Octombrie. — Autoritatea maritimă a primit știrea că, în urma exploziei unui depozit de iarbă de pușcă pe vaporul englezesc, Sirius și Racer, în apropiere de Rio-Janeiro, trei ofițeri și un matelot au fost ucși și 5 matelotii au fost răniți.

NEW-YORK, 26 Octombrie. — Un agent al maresăului Perotto, președintele republicii Brasiliei, înrolează ofițeri și echipajii pentru corăbiile brasiliane.

PARIS, 26 Octombrie. — Consiliul comunal din Paris a hotărît cu 50 voturi contra 18 a se relua relațiunile cu prefectura poliției.

POTSDAM, 26 Octombrie. — Împăratul a plecat la Bebenhausen (Wurtemberg).

SATIARA ZILEI

Decorațiile
Monitorul Oficial, ziarul cel mai serios din țară, — cînd nu dă comunicate, — a publicat o listă întregă de oameni cari au fost decorați.

Am văzut trecuți în lista asta pe: Locotenent Dimcea, pentru meritele-i de hingher.

Ion Nebunelli, pentru curajul cu care nu-și desmiată numele.

Ghenadie Enăceanu, pentru Sirba Popilor. Mihăilescu Ștefan, pentru inspecția acizilor scolare

Negruzzi Iacob, pentru arta de a tăcea Dr. Istrati, pentru spiritul său de chimist sau chimia spiritului

Frédéric Damé, pentru articolele sale din «La Liberté roumaine».

Averescu, căpitan, pentru articolele sale intitulate Moș Teacă la Revista Armatei

Warthiadis Panaot, pentru blîndețea-i din vremea răscălelor țărănești.

Toiclescu Gr., pentru cariera sa de piatră și din piatră.

Crețu Gh., pentru foloștinismul său. Polihronie de la Olt, pentru că e prieten cu Costică Manu, și așa mai departe.

Și cînd te gîndești că bietul Rigolo n'a căpătat nici o bucatică de decorație. Și, dacă-i vorba, ași fi mitropolit mai bun ca Ghanadiu, spiritist mai sadea ca Virgolici chiar, orator mai ceva ca Jacques Negruzi, Moș Teacă mai levant ca Averescu și profesor mai bun ca Toiclescu!

Dar... părtinirea este lucru mare în zioa de azi. La urma urmelor, eu ași primi decorația cu multă plăcere. Și n'ași ține să fie musai în aur, — fie și în hîrtii.

Rigolo.
Siguranța capitalei

Se știe că cetățenii capitalei sînt păziți de trei feluri de poliții: comunală, județiană (pusă sub conducerea D-lui colonel Rusty) și poliția de siguranță sau secretă.

Afară de cazuri mai vechi, cîlioroi noștri își aduc aminte că, foarte de curînd, într'un furt însemnat, făptuit de o servitoare, s'a descoperit că e vinovat — adică părtăș — și sergentul căruia stăpînului casei îi dăduse în grijă avutul său.

Dar culmea a fost Sîmbătă, cînd două agenți secreți ai siguranței, după ce s'au bătut zdravăn în curtea poliției, au venit să ni se plîngă nouă, unul în contra altuia!

Dacă lucrul n'ar fi foarte intristător, nu am mai sfîrși de ris!... Căci, ce poate fi mai caraghioz de cit două spioni polițienești cerînd protecția noastră, cerînd să le punem spinarea în siguranță!

Ei bine, în exercitiul funcțiunii lor, acești oameni, cari au fost inferiori de justiție cî au primit milă, cî au furat averea ce li s'a dat în pază, sînt însărcinați să ne apere nouă averea, oiașvea și viața!

Aceasta e siguranța Capitalei.

D. CRIVĂȚ

In Buletinul Oficial al Ministerului Instrucțiunii, am citit rîndurile următoare:

«La catedra de matematici a școlii normale de învățători din Galați, vacantă prin mutarea D-lui Th. Crivăț la catedra de matematici a școlii normale de învățători din Iași, s'a numit un suplinitor, D. D. Ghindaru. — D. Crivăț ocupînd postul de director al învățămîntului superior și secundar în acest minister, va fi supliniat la catedra sa din Iași de D. C. Romanescu, conform legii de organizare a ministerului.»

Trebuie să recunoaștem că nu stă tocmai rău acest Domn Crivăț! După ce reușește a se numi director al învățămîntului superior, poruncește lui Th. Crivăț, profesorul de la școala normală din Galați, să se permute la Iași, în interesul serviciului. Apoi, în același interes, Th. Crivăț, directorul învățămîntului secundar, poruncește lui Th. Crivăț, profesorul de matematici al școlii normale din Iași, să-și lase un suplinitor, iar el să stea în București și să primească leafa de director al învățămîntului secundar.

Sermanul, mititel Crivăț! Dacă ar mai sta el numai un an director al învățămîntului secundar, știm incaltea că, în interesul serviciului, s'ar numi pe dînsul profesor titular la toate catedrele de matematici de la școlile secundare din țară, — firește, numindu-și suplinitorii, ast-fel că n'ar lua leafa de cit pe jumătate, conform legii de organizare a ministerului.

Iată cine e Domn Crivăț

Două săbii într'o teacă

Dușmanii vechi. — Cearta pentru chee. Denunțarea D-lui lt.-colonel. — Intervenția prefectului. — Dreptatea ministrului. — Concluzie.

Dușmanii vechi

Am făgăduit că vom reveni asupra celor petrecute la casieria regimentului No. 5 din Giurgiu; astăzi ne îndeplinim făgăduința.

Dupa cit pare, dușmăniile și certurile dintre D. colonel Iarca, șeful sus numitului regiment, și D. lt.-colonel Sorescu, sint vechi și au cauze foarte curioase; nu ne vom ocupa de cit de rezultatul lor, care este de interes general, și care rezultat stă în strînsă legătură cu casieria regimentului.

Cearta pentru chee

Conform regulamentului pentru administrația casieriei de regimente, sint două chei la casa cu bani: una stă în păstrarea colonelului și alta în păstrarea unuia din gradele superioare ale regimentului.

Curat vorba ceea:

Două săbii într'o teacă, Doi Domni în țară săracă.

D. colonel Iarca care împărtășește în mijlocul societății burgheze, ideile socialiste-comuniste: Eie-care muncește cit poate și consumă cit îi trebuie, neajungîndu-i leafa, își îndestulă trebuințele din fondurile regimentului. Așa de pildă a

luat de la casierie vre-o 5000 de lei, depunînd în loc o chitanță a sa.

Mă rog, la ce i-ar fi servit cheea dacă n'ar fi făcut ast-fel? D. lt.-colonel Sorescu, obiectînd că are și D-lui o chee, și că prin urmare e responsabil de banii din casă, D. colonel Iarca s'a supărat de observație, pretinzînd că cheea D-sale e chee de superior, prin urmare i-se permite să se servească de ea după dorință. Și ca să arăte că e așa, numai în ciudă, și-a mai luat și leafa pe două luni înainte, afară de cei 5000 de lei.

Denunțarea D-lui lt.-colonel

Văzînd că din lupta aceasta, cheea superiorului a eșit învingătoare și bătînd soliditatea și corectitudinea chitanței care înlocuia banii, D. lt.-colonel Sorescu a trimis o denunțare iscălită ministrului de război, arătîndu-i situația.

Această denunțare a avut ca urmare inspecția casieriei de către D. Bengescu și opt zile de închisoare pentru D. lt.-colonel Sorescu, fiind-că n'a procedat pe calea erarhică. Căci după logica cazonală, lt. colonelul trebuia să denunțe pe colonelul culpabil tot colonelului în chestie!

Inspecția a găsit banii în casă, căci D. colonel avusese grija să împrumute de la un prieten 5000 de lei pentru 24 de ore. Cit pentru luarea lefei pe două luni... ia, un bagatel, o simplă călcare de regulament permisă celor mari.

Intervenția Prefectului

D. colonel Iarca, văzînd că afacerea cu cheea a fost dată publicității și voind să convingă pe ministru că autorul informațiilor date de noi, e tot D. Sorescu, s'a rugat de prefectul Gentili să-i procure cu ori-ce chip un act contra D-lui Sorescu.

Cititorii curioși infamia făcută de prefect smulgînd prin amenințări o declarație falsă, în acest sens, D-lui Pascal. Care a fost rezultatul acestui fals neomenos, denunțat ca atare în coloanele ziarului Adevărul, de către D. Pascal?

Dreptatea ministrului

D. general Lahovary de și știn că actul de care s'a servit în fața D-sale D. colonel Iarca, era fals, totuși a intervenit și a pedepsit pe nedrept pe D. lt. colonel Sorescu.

Această pedeapsă nedreaptă, poartă pecetea răutății meschine care caracterizează pe ministrul cocolelor: D. lt. colonel Sorescu a fost permutat la T.-Severin, unde va avea ca șef pe D. general Iarca, fratele D-lui colonel Iarca.

E atit de reuțacioasă această pedeapsă, de-o reuțate de femeie perdulă, în cit ne întrebăm dacă Julie la Belle nu și-a întins cum-va protecțiile și prin provincie, și dacă nu-i ea inspiratoare unei așa de crude pedepse?

Concluzie

D. colonel Iarca a rămas în fine stăpîn absolut... pe casa regimentului. Această afacere, ca toate cele rezolvate de generalul Lahovary, s'a sfîrșit cu pedeapsa nevinovatului și prin victoria vinovatului.

Până cînd oare vor merge la noi toate pe dos?

Fără a spera că vom fi ascultați, de ore ce n'avem protecție Julie la Belle, cerem totuși să se facă o anchetă serioasă și să se pedepsească cum se cuvine numai pe vinovați.

De nu... iar vom reveni.

Theo.

Bastache-Grecescu

Ne mirăm noi fel și chip, de unde și până unde, polițaiul Grecescu să aibă atita îndrăzneală în cit să comită tot felul de delict, furturi și crime, fără nici o grijă? Știm că acest zbir se bucură de protecția lui Ionescu-Schwalb, dar totuși ni se părea că protecția lui Take-Goldwurm era prea în disproporție cu serviciile pe care le primea de la Grecescu.

Căci, să-i dea stăpînului pe Schwalb pour tout potage, era prea puțin față cu cele ce-i cerea în schimb: protecția și acoperirea atitor infamii!

Grecescu bate pe niște ofițeri englezi, fură 800 de lei lui Hami Cohn, torturează două servitoare furându-le 78 de lei, comite tot felul de scandaluri și de fără de legi, iar parchetul se face că nici nu știe.

Reclamațiile care îi vin contra zbirului Grecescu, sau se pun la dosar, sau se dau spre cercetarea polițaiului!

Ma! mult chiar — Grecescu voină să-l înlăture pe tinerele supleant, D. Tăranu, care nu-i admitea fără-de-legile, cere concursul D-lui Bastache, și D-lui stăruie la minister pe sub mină, iar D. Tăranu e înlăturat.

Și cite și mai cite altele pe care nu le mai înșirăm.

Știm că D. Bastache vrea să ajungă cu ori-ce preț procuror general la Galați, că tot ce face e îndreptat numai spre ținta aceasta. Un lucru însă nu ni-l putem explica: Fiind că tot ceea-ce face D. Bastache are ca scop ajungerea sa în postul de procuror general, intru cit protecția acordată lui Grecescu poate să-i ajute în sensul acesta?

E un mister pe care nu-l putem pătrunde cu nici un chip.

Fiind-că tot a chemat D-nu Marghiloman pe D. Bastache la București ca să-i ceară oare-care socoteți care nu's de natură a-l ajuta la înaintare, rugăm pe ministrul justiției să ne ajute și D-lui ca să pătrundem misterul coaliției Bastache-Grecescu.

Poate că rezultatul ar fi înaintarea D-lui Mimi în locul D-lui Bastache și destituirea lui Grecescu!

Așteptăm cu nerăbdare.

Idem.

REZBOIUL CU MAROCO

Buletin Exterior

Epoca istorică a «Tărăbriuzului» european n'a trecut încă și probabil că nu va trece așa curind.

După conflictul franco-Siamez vine cel Spaniol Marocan care a degenerat mai zilele trecute într-un războiu în toată regula și care amenință să ia proporțiile unui conflict și a unei chestiuni europene prin faptul că v'r'o trei mari puteri sînt de o potrivă angajate și interesate în Maroco.

De oare-ce e de presupus că cetitorii noștri sînt puțin inițiați în chestia marocană, dăm aici pe scurt cauza actualului războiu spaniolo-marocan.

Melilla, pe coasta marocană, este una din reședințele spaniole, adică un oraș întărit în posesiunea Spaniolilor.

Melilla a fost luată de spanioli încă în războiul de la 1859 și 1860 ce l'au purtat contra Marocului și învingătorii și-au stabilit acolo o stațiune militară spre a putea să supravegheze mai bine pe pirății care făceau nesigură navigația. A-fără de Melilla, Spania mai are pe coasta marocană mai multe asemenea puncte întărite, înconjurate de mici teritorii care actualmintे sînt spaniole. Și orașul Melilla are un asemenea teritoriu pe care Spaniolii au făcut planul să-l măi întărească, ceea-ce Marocanii (Kabilii) din împrejurime nu vroiaș să tolereze. Motivul acestora din urmă era că noul fort proiectat venea tocmai lîngă un cimitir mahomedan pe care Kabilii nu doreau să-l știe spurcat prin vecinătatea tunurilor creștine. O comisiune trimisă la fața locului de către guvernul spaniol spre a cerceta lucrurile și-a dat avizul cum că fortul proiectat nicăer nu poate fi măi bine pus de cit tocmai... lîngă cimitirul în chestiune. Din această cauză, guvernul a decis de a ridica acolo fortul, întîmplă-se ori-ce s'ar întimpla.

Aceasta a făcut ca să declare Kabilii războiul cel sfînt și multe triburi au ascultat chemarea coreligionarilor lor; chiar și Kabilii cari se află în Algeria au alergat spre a lua parte la războiul contra ghiaurilor. Numărul Kabililor răs-

culați și înarmați se zice c'ar fi de v're-o 30,000 și sînt niște admirabili pușcași; dispun chiar și de o artilerie de tunuri vechi de fier. Tăria lor stă însă în aceea că locuiesc niște înalțimi și pasuri de care nimeni nu se poate apropia, căci au o înalțime de până la 2000 de metri.

Afără de asta, Kabilii locuiesc în sate compacte și fie-care sat e o adevărată cetate. Spre-a-i învinge, e nevoie de a nimici locuințele, satele lor și pentru aceasta e iar nevoie de o armată formidabilă și de o luptă lungă și peste măsură de grea. Până acu nimeni n'a ajuns sa-i puie la respect. Dar chiar dacă spaniolii ar dori să se ție numai în defensivă, tot au nevoie de o armată puternică.

Kabilii fanatizați vor s'alunge pe toți spaniolii de pe teritoriul marocan și de oare-ce spaniolii nu pot și din ce parte vor fi atacați, ei sînt nevoiți de a-și întări cu armată toate pozițiile.

În primul atac lîngă Melilla, spaniolii au fost bătuti și comandantul lor, generalul Margallo, ucis. Urmașul său în comandament, generalul Ortega, a cerut grabnice ajutoare; chiar Melilla însu-și, cel măi întărit punct e amenințat.

În consiliul de miniștri ținut extraordinar alaltă-ieri la Madrid s'a decis o proclamațiune în care să se apeleze la toate partidele spre a acorda creditele necesare, căci onoarea steagului spaniol pe coasta africană e în joc. Tot ce e gata de războiu e trimis în Africa, până și garnizoanele din Madrid și Andaluzia. Peste cite-va zile vor fi convocate și Cortesele.

Spania se află prin urmare în plin războiu cu Maroco și după suscitarea spiritelor d'acolo, războiul nu poate sfîrși de cit cu complecta supunere a Kabililor. Dacă își vor ajunge acest scop, apoi spaniolii cu greu vor reda Sultanului din Maroc noile teritorii cucerite, căci în acest caz Kabilii vor începe din nou a face nesigură toată coasta. Chiar dacă Sultanul se va oferi de a plăti toate cheltuețile de războiu, totuși spaniolii nu se vor da mulțumiți. Ei vor profita de această ocazie, de acest conflict, spre a se măi întinde chiar până la munții Atlas; căci după dogma soviniștilor spanioli, granița de Sud a Spaniei e Atlasul.

Vor aproba una ca asta cele-lalte puteri și măi cu seamă Franța, care prin posesiunea Algeriei se mărginește cu Sultanatul Maroco? Aici e punctul unde chestiunea Spaniolo-marocană se transformă într-o chestiune europeană.

Am insistat măi pe larg asupra acestui conflict, numai în vederea proporțiilor îngrijitoare ce poate să ia chiar pentru pacea Europei.

X. X.

D-rul Urechia

Bulevardul Academiei, 4

INFORMATIUNI

Lectorii noștri vor găsi tot-d'a-una pe pagina a treia Bursa cerealelor din Brăila și la pagina a patra bursa din București precum și plecarea și sosirea trenurilor din și în București.

D. Bastache, procuror la Curtea de apel din Galați, poreclit în localitate «Micul Grecescu», s'a supus tuturor operațiilor trebuitoare, precum stăruinți, umilinți, protecție de fuste, promisiuni, etc. ca să poată lua cu asal postul de procuror general. Toate bune, dar ar putea D-sa să explice nu nouă, dar D-lui ministru de justiție, cum se face că părintele D-

sale, D. Bastache, supus grecesc, pare-mi-se până măi dăunăzi, cunoscut sub numele de posesor de la moara Grecilor, județul Vaslui, a născut copii Romîni cu drepturi la slujbi și cu atît tupeu, ca stăruitorul în chestiune.

Măi rămîne ca D. Ministru să se intereseze de precedentele D-lui Bastache ca jude-instructor la Iași și de reputeția ce D-sa are între colegii D-sale de la Galați.

Sub titlul *Wenert asasinul*, ziarul *Egalitatea Brăilei* publică un articol de fond în care arată în mod amănunțit cum inginerul Wenert, directorul docurilor din Brăila, a bătut în chipul cel măi crud pe un nenorocit zugrav, Iancu Ornstein, care avea să primească de la Wenert suma de 840 lei și care din pricina bălăiei suferite, după o oră a încetat din viață.

Faptele publicate de confratele Brăilean fiind de o gravitate excepțională cerem ca justiția să-și facă datoria.

Miine Joi, se ție ședința la Camera de comerț a capitalei. La ordinea zilei se află între altele și modificarea legii titlurilor la purtători, furate, distruse sau pierdute; și organizarea unui serviciu de statistică și a unui muzeu industrial și comercial.

Cu privire la focul din Dărmănești, (jud. Bacău) ni se scrie că pădurile D-lui Știrbei ard neîncetat. Nu se știe dacă vor scăpa și curțile.

S'a cerut ajutorul armatei spre a se putea localiza incendiul.

Contractul ministerului de războiu cu fabrica de conserve alimentare de la T.-Séverin, se va rezilia.

Consiliul de miniștri a permis ca lucrătorii brutării Vasile Cutava, C. Cofotolo, Cristu Trifu, I. Iosef, G. Hioti, G. Steinberth, H. Totof și C. Papas, expulzați din țară astăvară în urma grevei de la Galați, să se reîntoarcă în țară.

Direcțiunea generală a telegrafelor și poștelor face cunoscut că, cu începere de la 1 Noembrie st. n. halta Secueni (dintre Roman-Bacău) va face serviciul de poștă ușoară, mesagerii și mandate poștale interne.

Monitorul Oficial cu data de Marti 26 Octombore publică programul pentru seminarii, alcătuit în coformitate cu legea asupra clerului mirean.

Pe ziua de 21 Octombore ministrul de reșel a primit demisiunea din armată a colonelului Alexandru Horbatschy, directorul arsenalului de construcție. Tot în acea zi, D. colonel a fost înaintat la gradul de general în rezervă.

Printre candidatele care au reușit la bacalaureat în sesiunea de toamnă au fost și următoarele Domnișoare: Eugenia Demetrescu, Aurelia Paraschivescu, Matilda Niculescu, Elena Stamatopol și Zissu; toate cinci preparate în liceul de domnișoare al D-lui H. Lalliot.

Felicităm atât pe candidate cât și pe direcțiune pentru frumosul rezultat obținut.

CONSULTATIUNI SPECIALE

BOALE NERVOASE, BOALE DE OCHI

Examen atent și îngrijire conștiințioasă de

Dr. ALEXANDRU ATHANASSIO

de la Facultatea din Paris

3-6 p. m. CALEA VAGAREȘTI, No. 102

SĂRBĂTORILE

Nimic nu e măi dulce ca vîrsta copilăriei fericite petrecută în familiile pline de tradițiuni, unde mumele tinere păstrează scufele, pentru a împodobi cu dantelele lor, puțin îngălbenite, obrajii copilașilor cari se nasc în urmă; unde locuiesc aceleași case în timp de trei-zeci de ani, avînd aceiași amici, celebrînd aceleași sărbători.

Sărbătorile!... în fundul întunecos al memoriei mele, aceste zile de bucurie și de odihnă au rămas în cadrul solemnității aparente, care le-o da familia, toaletele îngrijite și mesele încercate cu flori. În toată viața mea, voi iubi ziua de Duminecă, pentru că ei îi datoresc marele fericiri ale copilăriei mele. În acea vreme, imi închipuiam fie-care zi a săptămînei ca un saltar plin cu hirtii: tata ocupat, mama muncind, datoriile mele de implinit, atîtea lecții de învățat! Aveam toate caiețele de clase, turburate de mica mea inteligență și de severitatea unui petagoc în uniformă.

Duminea, venea în mijlocul acestor zile oboșitoare, plină de lumină, atit de mult așteptată, aducîndu-mi surprinderi și fericiri necunoscute. Pentru a-mi mări bucuria, imi închipuiam și Duminecele celor-l'alți. Ast-fel, cămășile albe ale copiilor de lucrători, figurile lor fragede, aprinse de bucurie ca și a mea, imi păreau cea măi plăcută manifestare a fericirii pentru Dumineca lor. Chiar și azi, Crăciunul și Anul nou, fac să-mi bată inima cu putere.

Imi place tot-d'a-una să mă cernesc în Joia mare, să reuneș într-un buchet mare muguri verzi ai ramurilor de salcie cu flori de ghiocel, purtate în roabe de vinzători, la începutul primăverii, pe trotuarele încă umede de zăpada iernei.

Pentru mine, aceste superstiții de copil, această parte unde viața se amestecă cu basmele, am trecut-o într-o vechie casă neagră, întunecată iarna de ceața serei. Ferestrele sînt înalte, acoperite cu perdele verzi; balcoanele de fier veneau în fața unui vechiu monument, împodobit cu statuete și cu plăci de marmură neagră pe care erau gravate cuvinte latine. Pe acoperișurile mari, pe vechia fîntină, stoluți numeroase de vrăbii, atrase de liniștea străzii, zburau în fie-care zi.

Trebuia să fie o casă tristă, dar mie imi părea un paradis. Eram fermecată de vechimea lucrurilor cari mă inconjurau: marile biblioteci învăluite cu mătase verde, această culoare severă a birourilor, făcută pentru îndelungile lucrări și pentru ochii oboșiți, pendula din timpul Imperiului, apoi, printre tablourile atîrnate de pereți, o mică Diană pudrăată, cu o semă lună pe frunte cu o pieptănătură de bal, și a cărui înfățișare antică imi plăcea ca zîmbetul întinerit al unei bunici. Toate acestea, până la cele măi mici colțuri, mi-au rămas în memorie, solemnizate de tăcerea strădei reci, de liniștea caselor locuite de oameni bătrîni.

Ei bine, în această casă tăcută, unde zgomotul piciorușelor noastre se înăbuseau în tapetele moi și calde, zilele de sărbătoare aduceau o bucurie, o strălucire, cum n'am măi avut de atuncî.

Închid ochii, și vîd masa cea mare, în jurul căreia se aflău toți copiii cu buncii lor. Dacă nu am uitat, toată bucuria sărbătorii era în jurul acelei mese. Restul oaspeților se îndeletniceau poate cu alte lucruri, dar în colțul mesei unde erau strînși copiii, nu aveau nici o preocupățiune, nici o grije. De altminteri, nici odată n'am vîzut risul nebruteț al copiilor măi mult înțeles și gustat de bătrîni, ca atuncî.

Nouă totul ne producea bucurie: focul din cămin, candelabrele, florile, îmbrăcămintele, fețele noastre reflectate în

ogînda clară a argintărilor. Cu toate acestea, ora de culcare se apropia, risetele noastre deveneau măi puțin zgomotoase.

Un nor părea că se întinde peste masă, unde rămăsesse resturile desertului. Copiii își freacău ochii somnoroși cu pumnii.

Sărbătoarea, atit de mult dorită și așteptată, se stîngea, măi înainte de a se sfîrși; se termina ca într'un fel de vis. Copiii pleacă, după ce îi sărutău toți. Apoi, nu-și măi aduceau aminte de cit de vestimintele călduroase cu cari se înfășurau măi înainte de a pleca, scările scoborite în brațele bunicilor, aerul rece al nopții răcorîndu-le fața, legănarea molatecă a trăsorei, care ar fi voit să nu se măi sfîrșească, și în sfîrșit somnul profund și fără visuri, care nu-l poți avea de cit în vîrsta copilăriei.

Z. Y.

ȘTIRI TELEGRAFICE

ROMA, 26 Octombore. — Se zice că consiliul comunal al orașului Siracusa, ar fi hotărît să exprime guvernului dorința de a îngriji de trebuințele eventuale ale flotei germane și de a primi în port corăbiile puterii aliate.

MADRID, 26 Octombore. — D. Canovas a rostit un discurs la o întrunire a partidului conservator. El a zis că, față cu dificultățile actuale, trebuie căutat a realiza unirea tuturor puterilor monarchice, iar nici de cum a adînci și măi mult prăpastia ce desparte elementele dinastice.

LONDRA, 26 Octombore. — D. Gladstone a declarat la Camera comunelor că guvernul este mulțumit de puterea și de destoinicia flotei englezești de pe marea Mediterană.

VIENA, 26 Octombore. — Împăratul a primit azi dimineața la 11 pe prințul de Windischgraetz, cu care a conferit un ceas. El a primit apoi pe comitele de Kalnoky și în urmă pe comitele Taaffe, cu care a convorbit în timp de două ore.

Prințul de Windischgraetz continuă negocierile sale pentru formarea cabinetului.

BERLIN, 26 Octombore. — Din 358 alegeri pentru Dieta prusiană cunoscute până în acest moment, sînt 122 conservatori, 51 conservatori-liberali, 66 liberali-naționali, 80 centru, 12 partidul liberal al poporului, 5 unirea liberală, 2 danezi, 16 polonezi, 2 liga agricolă, 1 guelf, 1 independent.

Toate cele 4 districte din Berlin au ales liberali-democrați; districtul al 2-lea a ales pe D. Eugen Richter, care se prezentase la Hagen contra D-lui Lohmann, național-liberal, care a reușit.

Districtul Riegeß Franzburg a ales pe șambelanul, D. de Riepenhausen Orange, contra ministrului D. de Boettcher.

CAIR, 26 Octombore. — Anglia reclama 40,000 livre sterline pentru cheltuețile de sporire a corpului de ocupațiune de la Ianuarie trecut.

(Reuter). Neînțelegerea ce se ivise în timpul din urmă între ministerul egiptian și funcționarii englezi, a fost apianată, grație atitudinii împăciuitoare a Keditului.

DIFERITE ȘTIRI

DIN CAPITALĂ

INSTITUTUL METEOR. BUCUREȘTI

București 26 Octombore 1893.

Înălțimea barometrică la 0° . . . 754.1

Temperatura aerului . . . . . 17.0°

Vîntul aproape liniștit de la E. . . . .

Starea cerului puțin noros . . . . .

Temperatura maximă de ieri . . . . . 20.0°

„ „ minimă de astăzi . . . . . 4.0°

Temperatura la noî a variat între 22° și 3°.

Eri și astăzi timp frumos și călduros.

Barometrul aproape staționar.

FOIȚA ZIARULUI ADEVERUL

35

TAINILE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

XVII

De a pază

— Eu duc o viață foarte aspră, zise el rezemîndu-se de grila casei, dinaintea căreia se opriseră, o viață crudă, fără bucurie, fără speranță, fără altă speranță de cit mormintul, un mormint obscur, singuratec și uitat. Femei! Eu am avut de îndurat o decepțiune amară, care m'a schimbat într-un diavol, o decepțiune care mi-a schimbat singele în fier, în ură și furie dragostea ce domnea altă dată în inima asta uscată azi, una dintre acele decepții care fac pe om să-și urască semenii și să verse asupra nevinovaților chinurile pe cari niște vinovați le-au adus.

— Ce decepție e aceia? întrebă femeia cu blîndețe, căci turburarea cămătarului o speria.

— O neagră ingrătușime din partea de la care mă așteptam la dragostea cea măi duioasă! strigă el. În cuibul în care crezusem că am crescut o porumbiță, am găsit o viperă. Singurul copil, a

cărui fericire aș fi cumpărat-o cu prețul vieții mele, m'a lăsat, m'a părăsit la bătrînețe, fără o vorbă, fără o lacrimă, lăsîndu-mă în alternativa de a muri de foame (cel puțin ea putea s'o creadă) sau să mă omor de desperare, pentru că o pierdusem.

— Sărmane! zise D-na Montmorency.

— Oh! femeile! copiii!... strigă bătrînul pornind iar cu un pas încet și cu glasul înecat de emoțiune. Cruda! a comis fapta unui demon și dacă ai fi văzut-o, pe fiica mea, ai fi luat-o drept un inger. Pentru dînsa, eu, cel din urmă descendent al unei familii dintre cele măi nobile în Anglia, trăiam ca un calic într'un pavilion de la poarta castelului, în care locuisem mulți ani. Pentru dînsa m'am făcut tovarășul unor bandiți, pentru dînsa am fost amestecat în fapte criminale, care au făcut din ruine ceea-ce sînt azi. Vai! zise el cînd D-na Montmorency voi să-l intrerupă, nu încerca să mă mingăi, sint ceea-ce sînt și iată ce am făcut pentru copila, pe care o adoram, să fie bogată și puternică, onorată și fericită; pentru ca ea să poată ridica din nou zidurile vechi, în care în acest moment locuiesc lilieci!... Iată ce am făcut pentru dînsa.

— Și ea? întrebă Doamna Montmorency.

— Ea m'a părăsit. A fugit fără să-mi lase un rînd, un cuvînt pentru a îndulci lovitura ce trebuia să-mi dea fuga sa. A fugit cu un boț și, din ziua aceea, n'am măi auzit vorbindu-se de dînsa.

— Cei doi interlocutori ajunseseră la sfîrșitul străzii Stamford, care dă în Blakfriars road. Lucas se opri dinaintea unei case cu o înfățișare sărăcioasă; după murdăria gemurilor, după grăulajul stricat și ruginit, după grămezile de gunoii dinaintea porții, în sfîrșit după aspectul general, casa aceasta ar fi putut trece drept o proprietate în litigiu dinaintea justiției de ani întregi. Totuși, nimic din toate acestea nu era adevărat și cămătarul, scoțînd o cheie din buzunar, deschise poarta și intră în gang urmat de D-na Montmorency.

Gangul nu era luminat și felinarele, așezate departe unul de altul, lăsa casa în umbră. Noaptea era întunecoasă, pe cer nu se vedea nici o stea și, pe cînd cămătarul strebătea gangul și se îndrepta spre o ușă infundată, el nu băgă de seamă că o a treia persoană intră în urma D-nei Montmorency.

Această persoană era un bărbat nalt și subțire, îmbrăcat cu o manta.

În momentul în care Lucas deschise ușa infundată, tovarășa sa dădu un țîpăt de mirare. Cămătarul se întoarse repede pentru a vedea ce se petrece.

— Mi se pare că am auzit bătînd zise ea.

— Bătînd, unde?

— În poartă.

— Aș! ce idee! N'a bătut nimeni. Eu am auzul fin și n'am auzit nimic.

În timpul acestui dialog scurt, streinul găsisse mijlocul de a se strecura pe ușa infundată și de a urca repede scara.

— Așteaptă, zise Lucas, trebuie să fie unde-va o lampă și, fiind-că ești streină pe aici, voi aprinde-o.

El luă o lampă dintr-o înfundătură făcută în perete și o aprinse cu un chibrit pe care-l găsisse alături.

Lampa răspîndi o lumină vie și limpede. D-na Montmorency vîzu pentru întia oară interiorul acestei locuințe.

O privescîte ciudată o izbi. Statuile de marmură împodobeau amîndouă părțile vestibulului ale cărui lămnării cădeau de putreziciune și neîngrijire. Pe pereți erau atîrnate tablouri al căror preț trebuie să fi fost fabulos, tablouri de ale marilor maeștri ai școlii italiene, tablouri, care dacă ar fi duse într-o sală de vinzare, ar fi fost cumpărate cu grămezi de aur. Lămpi de bronz, de argint, de zmalț, erau atîrnate de plafondul boltit; însă argintul, bronzul, poleiala erau negre și murdare, globurile, căzute pe jos și sparte, fuseseră călcate în picioare pe covorele groase, ale căror culori vîi erau înmormintate sub un strat de praș.

Scara, în același stil ca și vestibulul, împodobită de asemenea cu statuile, tablouri prețioase, oferea privirilor aceeași strălucire, aceeași neorindinală.

Apartamentul în care cămătarul introduse pe D-na Montmorency era mobilat cu un lux umitor pentru cine-l vedea întia oară.

Erau niște mobile mărețe, încrustate cu aur și pietre scumpe, canapele de catifea cu țarțamuri de aur, perdele de satî cîzînd peste ferestrele înnegrite; pe soba de marmură, porțelanuri de Dresda și de Sèvres; în sfîrșit, toate obiectele de lux ce se pot închipui și toate

putînd peceala unui întreg șir de ani de părăsire.

— Totul e al meu, șopti cămătarul ridicînd lampa și observînd privirea uitată a clientele sale. Toate acestea sînt ale mele. Totul a aparținut unor nebuni, cari n'au știut să păstreze ceea-ce posedău; unor femei care și-au vîndut surisurile pentru aur până cînd, vestejite de vreme, au chemat pe cămătar într-ajutor; unor idioti, cari, crezînd în dragoste și în prietenie, și-au risipit averile cu pungași și cu femeile înșelătoare... Da, toți... sînt fericiti că pot veni la cămătar.

Și el rise frecăndu-și miinele osoase — Eu locuiesc în casa asta de ani, zise el, din epoca în care copila, care m'a părăsit, făcea pașii cei d'întîi; de 15 ani și în toată vremea asta se credea că eu trăiesc le pavilionul castelului în care născusem. Vreme de 15 ani lungi și de muncă, eu calculăm, comptorari, munceam pentru a aduna averea ce trebuia să facă pe fiică-mea bogată și fericită. Oh, da! a fost o durere mare amară, o decepție crudă... Dar să trecem la afacerile noastre.

Abia rostise aceste cuvinte și purtarea i-se schimbă. El se îndreptă repede spre un birou de fildes și aur, deschise un sertar și scoțoci într'un tenac de hirtii.

(Va urma).

Consiliul comunal al capitalei a ales în ultima sa sedință două comisuni: una însărcinată cu elaborarea regulamentelor de asistență publică și alta cu elaborarea regulamentului serviciului de economat pe care primăria a decis să-l înființeze.

La examenul pe teren al căpitanilor aspiranți la gradul de maior au reușit 25 de candidați din cei 39. Vineri va începe examenul căpitanilor din armele speciale.

Societatea științifică-literară *Timeria-Română*, a decis de a înființa un club pentru a înlesni membrilor ocaziunea de a se întruni spre a se cunoaște mai de aproape; a și împărțit ideile și a cimentat între dânsii bunele relațiuni, spiritul de solidaritate și ajutorul reciproc, apoi pentru a se constătuți mai cu înlesnire asupra subiectelor ce formează scopul societății, și a putea lua fie-care cunoștință de revistele și scrierile științifice, literare și morale care ar intra în posesiunea societății.

Deschiderea clubului se va face în ziua de 30 Octombrie în localul său propriu din strada Academiei No. 2.

La Noembrie școala de tir de la Cotroceni își va începe cursurile. Sunt înscrși 24 de ofițeri de infanterie și cavalerie.

În primăvara viitoare se va începe construirea palatului arhivelor Statului. Această construcțiune va costa două milioane lei. Comisiunea, sub presidenția D-lui Hajdău, directorul arhivelor, se va pronunța zilele acestea asupra planurilor elaborate de arhitectul italian Magni.

D. dr. Cobilovici, care a urmat studiile sale medicale în Paris, a obținut altă-eri cu succes dreptul de liberă practică în țară.

D-sa se va stabili în Capitală.

DIN ȚARA

Aflăm cu multă plăcere că D. Teodor Leșabeci, proprietar în comuna Vasilași din județul Ilfov, a donat suma de lei 50 pentru a se cumpăra cărți care să se împartă elevilor săraci cari frecuează școala din numita comună.

Fapta D-lui Leșabeci e dintre cele mai laudabile și nădăjdind că mulți vor imita acest exemplu ajutorind instrucțiunea fiilor de săteni.

În seară de 20 Octombrie, pe la orele 8 jum. seară, zice ziarul *Constanța*, Iancu Sava, bārbier în strada Mangalia, originar din Agatopulo, Turcia, voinđ să pue gaz în lampă dintr'o tinichea, tinicheaua, prin aburii degajați prin vērșătură, a luat foc de la lampă care era aprinsă, și imediat a făcut explozie, cuprinzând în flacări pe nefericitul imprudent.

El a eșit în stradă, arzind ca o luminare, cu flăcările de două metri în sus de statura sa. Înarmurirea altor două companii al să și a privitorilor vecini, era așa ee adincă la acest spectacol sinistru, că pe nimenea nu l'a tăiat capul să arunce o manta sau o plapomă spre a stinge focul.

Nefericitul a ars până ce un sergent de poliție i-a aruncat o manta a sa învelindu-l într'insa. Era prea târziu. Nefericitul adus la spital, în stare muribundă, a încetat din viață a doua zi la orele 3 jum. p. m.

Recolta viilor în anul acesta este foarte slabă, după cum arată rapoartele sosite la ministerul domeniilor. Vinurile sunt acre și cu toate acestea preturile se urcă.

În podgoriile din Mehedinți decalitrul se vinde cu 3,50-4 lei, iar la Odobești se vinde cu 18-20 lei.

DIN STREINATATE

Greva impiegaților tramvaiurilor din Marsilia ce a izbucnit eri, s'a mărit azi. S'a produs desordine cu urmări supărătoare. Poliția nu este în stare să menție ordinea; mai mulți agenți polițieniști au fost răniți. S'a făcut o mulțime de arestări. Greviștii restorn trāsurile. Primarul, care este socialist, a trimis companiei o scrisoare, poruncindu-i să asigure serviciul sub pedeapsă de reziliere a contractului.

Le Temps reproduce un discours rostit de D. Develle la un banchet dat la Barle-duc. Ministrul a zis că Franța trebuie să-și menție organizația militară, pentru a ocroti independența sa. Franța este pregătită pentru ori-ce eventualitate, însă nu amenință pe nimeni. Guvernul a adoptat maxima lui Gambetta care a zis că politica streină nu îngădueste nici planuri secrete, nici aventuri. Guvernul a dovedit-o în chestiunea siameză și în serbările franco-ruse.

File rupte din Album

Noaptea este perdeaua zilei în dosul căreia se ascunde soarele.

Commerson.

Este permis de a fi mai dibaci de cit alții, dar este primejdios a o arăta

Et. Coenilhe.

Femeea ca să obție sigur de la bār-

batul său ceea-ce dorește, începe cu rugămintă, și sfirșește cu lacrimi.

C. H. (Ghencea).

Ultim cuvânt

Un om avea o femeie foarte rea; o bătea regulat odată pe săptămână. Prin testamentul său, îi lasă toată averea, cu condiția ca în termen de trei luni să se mărite.

— *Voesc a fi regretat* — scriea el în testamentul său — *și sint convins că ael care se va căsători cu nevasta mea, are să regretre mult moartea mea.*

ULTIME INFORMAȚIUNI

Incunoștințăm persoanele ce ar bine-voi să contribue pentru formarea fondului din care să se achite amenzi la care sunt condamnați frașii noștri de peste munți, că pot subscrie cu sumele ce vor voi la redacția ziarului nostru în toate zilele de lucru de la orele 8 până la 12 a. m. și de la 2 p. a. la 7 p. m.

LISTA DE SUBSCRIȚIE

Pentru acoperirea amenzilor la care au fost și vor mai fi condamnați lup-tătorii Români de peste munți.

Suma din urmă . . . . . Lei 409.25
Frașii D. Iliu, București. . . . . » 20.—
O ieșeanță. . . . . » 2.—
Un lucrător . . . . . » —.75

Aseară s'a jucat la Teatrul Național o piesă nouă și originală, numită, nu se știe pentru ce, Hanul Konaki.

Publicul, care venise într'un număr considerabil să vadă o lucrare românească, a rămas scandalizat, și cu drept cuvint. *Hanul Konaki* este o ineptie, o amestecătură de melodramă nesărată cu o farsă care numai în *haiducii* lui Panait Macri se mai poate întilni.

Ar fi de dorit ca onorabila Direcțiune a Teatrului să nu mai tolereze asemenea caraghiozicuri de bilciu. E o adevărată rușine și un scandal colosal să cheltuești bani cu montarea unor monștruoziități de soiul acesta, care numai pot avea trecere de cit la biletele gratuite ce se impart la galerie.

În numărul nostru literar de Duminiică vom reveni mai pe larg. Până atunci, prevedem staluri goale Juoi seară cind se reprezintă, vai! pentru a doua oară această stirpitură literară.

Prefectul de Putna, celebrul Nicolaide, însărcinat și plătit ca să apere interesele județului și ale Statului, se află în proces cu Statul pentru o mare întindere de codri seculari de pe moșia Lepșa, pe unde se afirmă că va deschide în curind — cu banii țarei — o frumoasă șosea.

După cit spune un ziar *conservator* adecă chiar un supus al D-lui Lascar Catargiu, origina procesului prefectului Nicolaide, este un delict silvic: numitul tăiașe copaci din pădurea Statului. Spre a scăpa de o condamnare sigură, omul lui conu Lascarache a pretins că pădurea e a lui. Și cum dovezile de proprietate nu pot fi atele de cit mărturiile sătenilor, e ușor de înțeles că, timp cit Nicolaide va rămânea prefect, soarta procesului e hotărită.

Ca să nu se creadă că afacerea e cam anevoioasă, trebuie să amintim că tot acest Nicolaide a fost condamnat de curtea de apel din Focșani la 800 lei amendă și o lună închisoare. Prin urmare, nu el ar fi omul care să se dea în lături de la un procedeu puțin scrupulos.

Mai mult; toată lumea știe că D. Nicolaide n'a cerut prefectura de Putna de cit în vederea acestui însemnat proces — și poate și a altora.

Ținindu-l ca prefect, Lascar Catargiu se face vrind-nevrind părtașul lui Nicolaide.

Profesorii liceului din Focșani n'au primit leafa pe Octombrie nici până astă-zi. De obicei lefurile se plătesc în provincie până la 22 ale lunei cel mult. Și mai cu seamă în luna lui Octombrie, cind mulți din slujbași se mută și au o mulțime de cheltueli, ar trebui să se dea lefurile cit mai exact, dacă nu chiar și cu cite-va zile mai înainte.

Afară numai dacă conservatorii, dușmani bine hotărâți ai instrucției publice, voesc să pedepsească pe profesorii liceului din Focșani, pentru faptul că acest liceu e printre cele mai bune din țară.

Miine vom publica o foarte interesantă corespondență din Galați, în care se stigmatizează cum se cuvintă purtarea mai mult de cit meschină a consiliului comunal, față de inagurarea bustului mare-lui romin, Mihail Cogălniceanu.

Cu ocazia inagurării bustului lui M. Cogălniceanu la Galați, s'au depus 14 coroane și anume:

Cite una din partea Regelui; Academiei din București; Studenților uni-

versitari din București; comerului Gă-lățean; Societatea Dacia Rominia; a cor-pului didactic secundar din Galați; idem primar; institutoarelor din Galați, una din cele mai frumoase coroane; județului Covurlui; studenților universi-tății din Iași; elevilor liceului din Galați; din partea d-lui Nebuneli; a israeli-ților pămînteni.

Comercianții din Galați au mai oferit D-lui V. A. Urechia, un frumos buchet de flori naturale.

Din partea Primăriei... absolut nimic!

Atragem atenția protopopului de Muscel, asupra conduitei preotului din comuna Vlădești, asupra căruia primim denunțări destul de grave.

De-o cam dată nu spunem mai mult, dar vom reveni la nevoe.

Primim din partea mai multor studenți universitari, următorele plingeri: Că în anunțuri nu se arată anume la ce cursuri, sint dotorii să urmeze studenții din fie-care an și în această privință nici secretarii nu pot da informații.

Cite-va cursuri s'au început și nici nu s'a anunțat în care săli se țin prelegerile, așa că mulți studenți au lipsit de la cursuri. Unii Domni profesori au început materia la jumătate cu studenții din anul I, zicind că pină aci au făcut anul trecut.

Ar fi de dorit ca cel puțin anunțurile să se facă lămurit, dacă nu se poate ca și D-nii profesori să-și facă datoria pe deplin.

Vom reveni.

Din minunile lui Take: Iată ce zice art. 18 din legea învățămîntului rural:

«In nici o școală primară elevii nu vor fi ținuți în clasă mai mult de 3 și jumătate ore pe zi în primii doi ani, nici mai mult de 4 și jumătate ore în cei-l'alți ani de studiu».

Iar art. 29 din regulamentul pentru aplicarea legii obligă pe învățator să țină curs 8 și jumătate ore pe zi!

Adică din cele 144 ore cite sint în șase zile pe săptămînă, învățatorul trebuie să lucreze 106, iar lui îi mai rămîn dimpreună cu ceasurile de somn, numai 38 de ore libere pe săptămînă!

Și cind te gîndești că aceste regulamente sint făcute de trintorii cari lucrează două ore pe zi în schimbul a sute de lei pe lună, iar ministrul, în loc să se ocupe măcar ca legile fabricate de dînsul să nu fie călcate, se ocupă de Schwalb și Goldwurm.

D. Nicolae Pascal, ofițer în rezervă și avocat în Giurgiu, ne scrie că nu-i D-lui autorul denunțărilor pe care le-am publicat în afacerea Iarca-Sorescu-Gentili, ci un alt Nicolae Pascal.

Iată-i dorința satisfăcută.

OFICIALE

Sunt înaintați la gradul de sub-locotenent în rezervă Domnii George Codrescu și Alexandru Zissu Sebastian; sunt înaintați la gradul de veterinar de escadron, Domnii Alexandru Roman și Ioan Mincu.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 26 Octombrie.—Cei 25 deputați socialiști s'au întrunit azi la palatul Burbon și au hotărit să formeze un grup socialist. Ei vor depune la Camera o propunere de amnistie deplină și vor interpela guvernul în privința grevelor din Pas-de-Calais.

BELGRAD, 26 Octombrie.—D. Brankovici, primarul orașului Nis, și mai mulți consilierii comunalii din acest oraș au fost arestați, acuzați de neregularități săvșirșite în administrația fondurilor comunale.

MADRID, 26 Octombrie.—Ministrul de resboii nu voește să acorde tutulor corespondenților ziarelor străine autorizația de a se duce la Melilla.

BERNA, 26 Octombrie.—Consiliul federal a însărcinat departamentele finanțelor și industriei să dea un raport în privința produsului probabil al monopolului tutunului în cas de înființarea sa în Elveția și în privința modului de a-l stabili ținindu-se seamă de cererile industriei naționale a tutunului.

TEATRE CONCERTE

Miercuri 27 Octombrie

Teatrul Liric. — Astă seară, se va juca, *Le Grand Mogol*, cu M-lle Mariette Sully.

Teatru Național. — Miine seară, Hanul Konaki.

Opera Italiană. — Vineri seară, *Otello*. Stabilimentul Hugo. — În fie-care seară teatru de varietăți cu cele mai excelele artiște din streinătate.

POȘTA REDACȚIEI

D-lui B. Librescu (Sf. Vineri 12 Loco). — Cu părere de rău nu-ți putem satisface cererea, toate locurile fiind ocupate.

BIBLIOGRAFIE

A apărut: *Veneția*, schiță de Radu R. Rosetti.

Autorul, un tiner care acum iğtră în publicistică, făgădueste mult și nădăjdum că mult va ține.

Cu prilejul acesta ținem să spunem contraților de la *L'Independence roumaine*, că autorul *Veneției* nu-i aspi-ritualul cronicar Max, — ci fiul acestuia.

BURSA CEREALELOR

Brăila 25 Octombrie 1893

Felul	Hect.	Libr.	Prețul	Observații
Grâu	8100	59	9	Slep
»	3500	57 1/4	8 10	Caic
»	2500	57	7 25	Magazie
»	2000	57	7 50	»
»	1350	56	7 25	»
»	1500	56	8	Caic
»	1300	57	8 10	Magazie
»	2750	58 1/4	8 60	Caic
» bul	4000	58	8 60	Șlep
Por. nou	2500	59	6 40	»
Orz	2300	42	4 05	»
»	3200	43	4 10	Caic
»	2180	44	4 35	»
»	3200	45 1/2	4 40	Magazie
Ovéz	5600	10	11	Șlep
»	800	10	11	»
Grâu	1700	59	8 60	Magazie
»	900	59 1/4	8 60	»
Orz	2900	42 1/2	4 05	Slep
Fasole	650	10	10	Caic

CEREALE SOSITE

Pe apă		Pe uscat	
Grâu Hect.	14000	Grâu k doc.	93000
Porumb »	11000	Porumb »	5000
Orz »	10000	Orz »	—
Ovéz »	5600	Ovéz »	—

Casa: Ath. M. Thanu

De vânzare, pădurea de pe moșia Vlăngărești, județul Oltu. Informații se pot da dotorilor, în București, Strada Pensionatu 9.

De vânzare, o frumoasă casă de țară, cu șapte odăi și bucătărie, grajduri, șopron, magazii și pătule, în comuna Cojocaru, județul Dimbovița, între Gările Găești și Mătăsaru, fosta proprietate a D-lui Căpitan Ioan Cantă. Înpreună cu casa se vinde și grădina cu pomi roditori — cele mai frumoase specii de peri, meri, viță franceză, etc. Grădina are întinderea de patru pogoane, iar totalul căminului de casă este de zece pogoane pămînt de prima calitate. Dotoriții se vor adresa la proprietar: D-nu Vasile Dimitropol, avocat în Tîrgoviște.

Doctorul Drugescu

de la spitalul Filantropia
Tratează maladiile chirurgicale și genito-urinare
Consultanți 4 — 6 p. m.
No. 12 bis, CALEA PLEVNEI, No. 12 bis
(în dosul Băilor Eforiei)

Dr. Zeligher

MAMOS
Consultanți pentru boale interne și sifilitice de la 3—5 p. m.
Calea Rahovei, 24

Băcănیا la trei Cocoși

IOAN R. OCHEȘIANU
Strada Doamnei, 6

COLONIALE și Delicatese
VINURI VECHI, ALBE și NEGRE

Romuri și Cognacuri
ICRE NEGRE DE TAIGAN
CONSERVE ALIMENTARE

Ocaziune favorabilă pentru fabrici de Spirt
DE VÂNZARE:

8 cazane de aramă, 2 cazane de fer pentru topit, 2 cazane de aburi, 1 mașină de aburi, 1 pompă de apă, 2 pompe de plamădă, un aparat de destilat, un aparat de rectificat Ringhoffer, un aparat pentru destilat coniac, 3 rezervoare de cite 6.000 litri. Ori-ce deslusire la D-nii *Hüller & Ressel*, strada Stavropoleos, București.

Nu cumpărați nici un fel de Ceai, înainte de a gusta renumitul

CEAI CEYLON

în depozit numai la bine cunoscutul magazin
LA PATRU SESOANE
100. — CALEA VICTORIEI. — 100
în fața palatului regal
Monstre se dau gratis după cerere

De arendat farmacia din Cernavoda. A se adresa proprietarului: A. Rădulescu, Cernavoda.

Dr. Stefan Olchowski

S'A MUTAT
Calea Călărășilor No. 15

Consultanți pentru boale interne și sifilitice în fie-care zi de la orele 6—7 seara.

M-me PAULINE

— 26, Strada Academiei, 28 —
reintorcindu-se din Paris anunță onorabila sa clientelă de a bine voi a visita

SALOANELE EI DE MODA

unde va găsi tot-d'a-una cele mai noui și frumoase creațiuni din Paris. Casa va fi transferată de la Sf. Dumitru (26 Octombrie)

76, Calea Victoriei, 76

d'asupra magazinului *Travisan*

Un contabil de frunte

și corespondent în limba romină și germană cu o experiență comercială-industrială de 17 ani, romin transilvănean, familiar în etate de 38 ani, care conduce actualmente afaceri foarte importante, dorește a-și schimba serviciul din cauza climei, după ordin medical, — cu ziua de 1 (13) Ianuarie 1894.

Pe lângă contabilitate și corespondență, petiționarul este și pe deplin perfecționat în statistica industrială.

Oferte, vă rog sub . . . . . la administrațiunea acestui ziar.
Salariul mai mic ca Lei 500 lunar nu se va băga în seamă.

Doctorul Cobilovici

De la Facultatea din Paris
S'A STABILIT ÎN CAPITALĂ
Strada Colței, No. 8, (avind intrare și prin strada Sf. Gheorghe Nou, No. 8)
Consultații de la 4 — 6 p. m.

MODE E. BEȘLEGEANU

Născută Briol
65, CALEA VICTORIEI, 65
Marele Hotel Manu, vis-a-vis de Episcopie

Intorcându-se din Paris a adus un

Asortiment de
PALARI DE DAME ȘI DOMIȘOARE
Asortiment de Flori pentru rochi de baluri
Coroane și coșuri de flori
Execuțiune prompt cu precizări moderate!
Expedițiune în Provincie

Doctorul Mauriciu Levy

De la Facultatea din Paris
S'a mutat, Strada Carol 138
Consultații pentru boale interne și sifilitice de la 1—3 p. m.

Cea mai bună apă de băut

MATTONI GIËSSHUBLER
Aciduiă-alkalină

Ea este eminamente lipsită de ori-ce substanțe organice și oferă băutura cea mai sigură, mai ales în localitățile a căror apă nu este potabilă și prezintă oarecare bănueli.

Cărți de școală

Pentru cursul primar și secundar se găsesc la *Librăria Școalelor*.
C. SFETEA
(În fața grădinei Sf. Gheorghe)

Dr. I. Kiriac

Locțiitor al D-lui Prof. ASSAKY
Dă consultații de boale chirurgicale și sifilitice de la ora 5—6 p. m., în toate zilele, în strada Primăverei No. 38.

Aprobat de onor. consiliu medical superior

SIGUR CONTRA ANTIGALLUM
BAIATURILOR PREȚUL 1 LEI

În localitățile unde nu se găsește se poate trimite franco contra 1 leu 40 bani la *Farmacia N. Dimitriu, Ctmpu-Lung*

Apă minerală

purgativă de la Briașu lângă Iași.

Această apă din țară cu toată concurența streinilor și-a făcut drumul de la sine fără reclamă multă, deosebindu-se cu mare avantaj de apele similare streine, prin proprietățile ei particulare.

1) Mai plăcută la băut și efect sigur, bând 1—2 pahare în interval de o oră; în cele mai multe cazuri ajunge un pahar.

2) Efect durabil fără a produce a doua zi constipațiuni.

Casa de schimb «MERCURUL ROMAN» MICHAEL EL. NAHMIAȘ

București, Strada Smârdan, 15. In fața laterală a Băncii Naționale, partea despre Poșta Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, lozuri permise Române și străine, scoatează cupoane și face orice schimb de monezi.

Cursul pe ziua de 27 Septembrie 1893.

Table with 3 columns: Casa fondată în 1884, Cump., Vinde. Lists various financial instruments and their exchange rates.

Nu mai 5 lei pe an. — Ori-cine poate cere un număr de probă din ziarul nostru financiar, intitulat „Mercurul Român” care publică cursul și listele de trageri la sorți ale tuturor bonurilor și lozurilor Române și străine și imediat se va trimite gratis și franco în toată țara.

Abonamentul anual pentru toată țara costă numai 5 lei. El se plătește înainte, în timbre, mărci sau prin mandat poștal. Domnii abonați participă gratuit la mai multe premii importante prevăzute în ziar.

Depozitul general la Drogueria și farmacia BRUS, Strada Nouă No. 1 și Calea Victoriei No. 48, precum și la toate farmaciile din țară.

APEL O noutate de senzație s'a făcut acum în blvetia cu Remontoar-Ceasornicul DE BUZUNAR PENTRU BARBATI

CINE VOESTE SA AIBA HAINE FINE ȘI BINE CROITE, CU PREȚ MODERAT Să se adreseze: Atelierului de HAINE BARBATEȘTI, CAROL LENGYEL

MERSUL TRENURILOR Sosiri în București. Table with columns: O RA, TRENURILE MERG SPRE:, O RA, TRENURILE VIN DE LA:.

ESPERANCE VIN DE QUINQUINA CU MALAGA Reconstituant și contra Frigurilor—Tonic, interior și digestiv

“ORIGINALA” Șampanie de la CASA MINET JEUNE din REIMS FONDATĂ în 1825

G. HILLMER BUCUREȘTI, 37, STRADA CAMPINEANU, (lângă Orfeul). Cel mai mare și asortat magazin de lămpi, din toate sistemele și felurile existente așeză să arză cu petrol indigen.

COMPANIA DE GAZ DIN BUCUREȘTI AVIS Pentru a înlesni introducerea gazului în locuințe particulare, prăvălii, birouri, ateliere, fabrici, stabilimente, etc.

PILULELE BLANCARD Aprobate de către Academia de Medicină din Paris. Elle resumă toate proprietățile IODURELUI de FIER

Ura, Ura, așa s'incea odată!! Cine vrea ca să citească Următoarea mea reclamă Sigur n'o să se căească

Singura fabrică română DE JALOSELE ȘI RULOURI TESUTE Jalosele de lemn, montate pe panglică țesută. Cea din urmă invenție proprie, și garantată.

N. MISCHONZNIKY București Str. Lipscani 31 (Piața Sf. George) Cel mai mare și mai vechiu depozit, bine asortat în: Piane și Pianine, din fabricile «Bösendorfer», Kaps, Rönisch, Blüthner, Händt & Sohn, Schiedmayer, Lubitz, Neumeier, Feurich, C. Oehler, etc.

PAPIER WILNS Două-zeci de ani de isbândă mârtesc de eficacitatea acestui puternic derivativ, recomandat de medicii cei mai de frunte pentru vindecarea rapidă a bolilor de pept, guturaiurilor, durerilor de Gat, gripei, durerilor, reumatismelor, lumbago (durerilor de șele), etc.— PARIS, 31, Rue de Selus.

CURATITOR de porumb de exploatat cu mâna sau cu motor, cu efect simplu sau dublu, cu și fără ventilație.

PREȚURI REDUSE Curele de Transmisie prima calitate englezească FURTUNI DE CAUCIUC Rondele, Coarde și Table de cauciuc, Furtuni de cânepă, Asbest, manometri, Sticle de nivel, Bumbac pentru șters

Ruston, Proctor & Co. L.td. Lincoln RECOMANDA Pentru scopuri industriale, Mori, etc. MASINE cu abur „Undertype”, MASINE Compound, MASINE stabile, CAZANE de diferite sisteme

OBSERVAȚI! Depozitul este numai în CALEA VICTORIEI No. 44 lângă cofetăria Capșa (subt Clubul Liberal-Național) B. D. ZISMAN DEPOZITAR GENERAL DE LA COMPANIA AMERICANA CEL D'INTEIU ȘI CEL MAI MARE MAGASIN DIN ȚARA DE MAȘINE DE CUSUT